

קוֹנְטָרַס
יָם סוּעַר

יְגַלֶּה אֵיךְ שְׁהַעוֹלָם הַזֶּה הוּא כְּמוֹ יָם סוּעַר, וְהַיָּצָר
הַרְעֵ בּוֹעֵר מְאֹד, וַיִּבְאֵר עֲצוֹת נִפְלְאוֹת אֵיךְ לְצִאת
וְלִהְיוֹת מֵהֵימָּה הַסּוּעַר הַזֶּה, וְלִזְכוּת לְדַבֵּק עֲצֻמוֹ בּוֹ
יִתְבָּרֵךְ.

*

בְּנוֹי וּמִיֶּסֶד עַל-פִּי דְבָרֵי
רַבֵּנוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, אֹרֵחַ הַגְּנוּז וְהַצָּפוֹן
בוֹצֵינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה, אֲדוֹנֵנוּ, מוֹרְנוּ וְרַבֵּנוּ
רַבֵּי נַחֲמָן מְבַרְסֶלֶב, זְכוּתוֹ יִגַן עָלֵינוּ.

וְעַל-פִּי דְבָרֵי תַלְמִידוֹ, מוֹרְנוּ
הַקְּדוֹשׁ, אֹרֵחַ נִפְלָא, אֲשֶׁר כָּל רַז לֹא אָנִים לִיָּה
רַבֵּי נַתָּן מְבַרְסֶלֶב, זְכוּתוֹ יִגַן עָלֵינוּ,

וּמִשְׁלַב בְּפִסּוּקֵי תוֹרָה, נְבִיאִים, כְּתוּבִים וּמֵאַמְרֵי
חֻכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים מְגַמְרָא וּמְדַרְשִׁים וְזוֹהַר הַקְּדוֹשׁ.

*

הוֹבָא לְדַפּוּס עַל-יְדֵי
חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב
עִיה "ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹכֵב" א

מוֹהֲרָא"ש נ"י אָמַר: הָעוֹלָם הַזֶּה הוּא
כְּמוֹ יָם סוֹעֵר, וְאִם אֵינוֹ מִחֲבִיא עֲצָמוֹ
בְּסַפִּינָה טוֹבָה יָכוֹל לְהִטָּבַע בְּתוֹךְ הַיָּם
הַזְדוֹנִים וְהַסַּפִּינָה הַיָּא הַצְּדִיק שֶׁהוּא מְלֵא
חֶסֶד כְּמֵאמָרָם ו"ל (קְדוּשֵׁין ב): הַסַּפִּינִין
רַבֵּן חֲסִידִים, פִּי עֵינֵיהֶם תְּלוּיֹת תָּמִיד רַק
אֲלֵיו יִתְבָּרֵךְ, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמִּחֲבִיא
עֲצָמוֹ אֶצֶל צְדִיק אֲמֵתֵי הַדְּבֹק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ,
וַיִּנָּצֵל מֵהֵים סוֹעֵר שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה.

(אמרי מוהר"א"ש, חלק ב', סימן תקסו)

קוֹנְטֵרַס

יָם סוּעָר

א.

צָרִיף שְׁתַּדַּע, אָהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר, כִּי זְמַן
הַבְּחָרוֹת הוּא זְמַן רְתִיחוֹת הַיָּצָר, כִּי הָאָדָם בְּעוֹדוֹ
בְּגִיל צָעִיר, בּוֹעֶרֶת בּוֹ רְתִיחוֹת הַדְּמִים שֶׁהוּא הַיָּצָר
הָרַע (עֵינֵי לְקוּיֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן עב), וְעַל-כֵּן
בִּימֵי הַבְּחָרוֹת צָרִיף שְׁמִירָה מְעֵלָה מִיָּצְרוֹ הָרַע
הַבּוֹעֵר בּוֹ מְאֹד, וְלָכֵן צָרִיף לְהִזְהָר שְׁלֹא יִנִּיחַ אֶת
יָצְרוֹ לַעֲשׂוֹת בּוֹ כְּחֹפְצוֹ, כִּי אִם יִתְפַּתֵּחַ אֶל יָצְרוֹ,
אִז יִמְשֹׁף אַחֲרָיו כָּל יְמֵי חַיָּיו; וְעַל-כֵּן דִּיקָא בִּימֵי
הַבְּחָרוֹת צָרִיף הָאָדָם לְהִרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ לְהִתְחַבֵּר
בְּקַעֲס יִרְאִים וּכְשָׁרִים, וְיִרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ לְלָכֵת אֶל
צְדִיקִים, וְיִשְׁמַר אֶת עֲצָמוֹ מְאֹד מְאֹד לֹא לְדַבֵּר עַל
שׁוֹם בֵּר יִשְׂרָאֵל, וּמִכָּל שֶׁכֵּן עַל צְדִיקִים וִירְאִים, כִּי

תחלת הפתח להזמין את היצר הרע הוא על-ידי שמתחברים עם חברים רעים, ומתלווצים ביחד מיראי השם ומצדיקים, ותכף-ומיד כשנכנסים בקלפה ובזהמת הליצנות — להתלוץ מכלם, זוהי ההזמנה ליצר הרע שישרה בו, כי באמת מתחלת ימי הנעורים כבר נתעוררות התאוות אצל האדם, כי כשמתחיל בחרור להתבגר, כבר בא אליו יצרו בדמים רותחים, ומתחילות לרתח אצלו התאוות, ובפרט תאוות נאוף, אף עדין האדם יכול להנצל ממנו, אם יתחבר אל חברים טובים, אלא יראי השם וצדיקים אמתיים, אז יוליכו אותו בדרך האמת, דרך התורה והיהדות, ויזכה לקרר ולבטל לגמרי את יצרו הרע הבוער בו, עד שבמשך הזמן יזכה להכניע את חמרו הגס והעב, וישתוקק רק אליו יתברך, ולכל זה זוכים רק אם מתחברים אל חברים טובים, יראי השם וצדיקים אמתיים, והיצר הרע יודע זאת שהוא יתבטל על ידם, על-כן הוא מסית ומדיח את האדם בימי בחרותו, שיתחבר עם פת ליצים המתלווצים מיראי השם ומצדיקים אמתיים, ותכף על-ידי-זה האדם כבר מזמין את היצר הרע שישאר אצלו, וכך מתחיל לחטא,

רחמנא לישזבן, עד שיש שבאים לעברות מגנות
 בפגם הברית, רחמנא לצלן, שמתעבים בכל מיני
 תועבות רעות ומגנות כאשר נמצא בדור הזה,
 בעוונותינו הרבים, שהכל נעשה הפקר והרחובות
 מלאים זמה, שקוץ, תעוב, זהום ונאוף, ומה
 יעשה הבן שלא יחטא?! וכל זמן שאדם מתחבר
 עם חברים טובים, ומסתובב בין יראים, עובדי
 השם וצדיקים אמתיים, אזי אין ליצר הרע שום
 שליטה עליו, ואף שבוערות בו כל התאוות
 והמדות הרעות, עם כל זאת כשמתאחדים יחד
 יראי השם אצל צדיקים אמתיים, על-ידי-זה אין
 ליצר הרע שום מקום אצלו, אבל תכף-ומיד
 כשמתחברים עם לצים, ומתלווצצים מכל דבר
 שבקדשה, בזה מזמינים את היצר הרע שישאר
 אצלו.

ועל-כן ראה אהובי, בני היקר, עכשו בימי
 בחרותך לשמר על עצמך מאד מאד, ולא להתחבר
 עם שום חברים רעים המתלווצצים מיראי השם
 ומצדיקים אמתיים, פי עליך לדעת, אשר כל אלו
 המתלווצצים מזולתם, הם פגומים מאד מאד,

רחמנא לישזבן, והבל פיהם מזיק מאד, וגורם לפל
 בשאול תחתיות ומתחתיו, וסכנה גדולה לעמד על
 ידם, ומכל שכן וכל שכן לדבר ולהתחבר עמהם,
 ולכן עשה זאת, אהובי, בני היקר, ותברח מכל
 מיני חברים רעים המתלווצצים מזולתם, ועל-ידי-
 זה לא יוכל יצרך לפתותך לבא לידי עברות
 חמורות, חס ושלום, כי בזה שתתחבר עם יראים
 וכשרים אמתיים, וכן תסתובב אצל צדיקים
 אמתיים, על-ידי-זה תמשך גם עליך יראת שמים,
 ותירא ותפחד רק ממנו יתברך ולא משום בשר
 ודם, ועל-ידי מדת היראה — שתהיה לך יראת
 שמים רק ממנו יתברך ולא מזולתך, אז לא יוכל
 לך יצרך כלל, כי אין היצר הרע שולט במקום
 שיש יראת שמים.

ולכן עליך לדעת, אהובי, בני היקר, כי העולם
 הזה הוא "יָם סוּעָר", ומלא ליצים הפורשים את
 רשתם הטמאה ללכוד בה את נפשות בני הנעורים,
 ותכף-ומיד כשהם נתפסים ברשתם, על-ידי-זה
 כבר מזמינים את היצר הרע בעצמו, ועל-פן,
 אהובי, בני היקר, פקח עיניך וראה מה לפניך,

בְּאִפְּן שֶׁתִּבְרַח מִכָּל מִינֵי לְצִים הַמְתְּלוֹצְצִים מִיִּרְאֵי
הַשֵּׁם וּמִצְדִּיקִים אֲמֵתִיִּים, כְּדֵי שֶׁלֹּא תִזְמִין אֵלֶיךָ אֶת
הַיִּצָּר הַרוֹצֵה לְהִרְסוֹ אוֹתְךָ לְגַמְרֵי; וְזָכֹר כָּלֵל זֶה, כִּי
תִצְטָרֵךְ אוֹתוֹ לְיָמִים הַבָּאִים, כִּי הַיִּצָּר הָרַע בּוֹעֵר
בְּאָדָם כָּל יְמֵי חַיָּו, וְרוֹצֵה לְהַכְנִס לְתוֹךְ הָאָדָם,
וְלוֹלֵי הִזָּה מִתְחַבֵּר עִם לְצִים הַמְתְּלוֹצְצִים מִיִּרְאֵי
הַשֵּׁם וּמִצְדִּיקִים אֲמֵתִיִּים, אֲךָ פֶּעַם לֹא הִזָּה יָכוֹל לוֹ,
וְלֹא הִיָּתָה לוֹ שׁוֹם שְׂיִכּוֹת אֶל הָאָדָם, כִּי עֵקֶר
הַשְׂיִכּוֹת שְׂיִישׁ לוֹ אֲצֶל הָאָדָם הִיא רַק עַל-יְדֵי הַמְדָּה
הָרַעָה שֶׁל לִיצְנוּת, שֶׁהִיא פֶּתַח הַטְּמָאָה; אֲשֶׁרֵי מִי
שֶׁבוֹרַח תָּמִיד אֶל יִרְאֵי הַשֵּׁם וְחוֹשֵׁבֵי שְׁמוֹ, וּמִתְאַבֵּק
בְּעַפְרֵ צְדִיקֵי הָאֱמֶת, שָׂאֵז יִהְיֶה שְׁמוֹר בְּ"יָם
הַסּוֹעֵר" שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה.

ב.

צָרִיךְ שֶׁתִּדַע, אֱהוּבִי, בְּנִי, כִּי קֹדֶם בִּיאַת
הַמְּשִׁיחַ תִּתְפַּשֵּׁט קְלַפְתּוֹ וְטְמֵאת הָעֶרְב רַב בְּעוֹלָם,
וְקְלַפְתּוֹ דוֹר הַמַּבּוּל, שֶׁהִיא זְהוּם וְנֹאֹף, וְטְמֵאת דוֹר
הַהַפְּלָגָה, שֶׁהִיא כְּפִירוֹת, אֶפִּיקוֹרְסוֹת וְהַפְּקָרוֹת
תִּתְפַּשֵּׁטְנָה עוֹד פֶּעַם בְּעוֹלָם, וְיִהְיֶה מִמָּשׁ "יָם

סוער" כל העולם הזה, ומי שלא יתחבא בין יראים
 אמתיים, עובדי השם, צדיקי הדור ותלמידי חכמים
 העוסקים בתורה לשמה, הוא יהיה בסכנה גדולה
 מאד מאד, כי בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל, אשר קדם
 ביאת המשיח יפתחו ארבות השמים עם כפירות
 ואפיקורסות מלמעלה בשביל הנסיון, לנסות בני-
 אדם אל מי יברחו, ועל זה נאמר (דניאל יב, י):
 "יתבררו ויתלבנו ויצרפו רבים והרשיעו רשעים",
 ויהיה נסיון גדול להחזיק מעמד, מרב הכפירות
 והאפיקורסות שכלם ידברו בריש גלי נגדו יתברך
 בלי שום בושא כלל, ויתפשטו כל מיני חבורים
 רעים של כל מיני כופרים ואפיקורסים, וזה יהיה
 גדל הנסיון והברור האחרון (עין שיחות הר"ן,
 סימנים: רכ, לה), והנה אנו עדים לזה, איך
 שמתפשטות בכל יום ויום הכפירות והאפיקורסות
 בעולם, אשר מזה נתפשט הנאוף, שקוץ, תעוב,
 ערם וזהום בריש גלי, וכבר אין מתבישים כלל,
 ונכשלים בכל מיני עוונות, רחמנא לישזבן, ואין
 שום יצהא אחרת רק להתחבא אצל צדיקים
 אמתיים, יראי השם ותלמידי חכמים העוסקים
 בתורה.

ועל-כן ראה, אהובי, בני היקר, מה לפניה, וראה לברח מכל מיני חברים רעים המלאים ליצנות, שמתלווצצים מכל דבר שבקדשה, ותברח רק אל צדיקי אמת ותלמידי חכמים אמתיים העוסקים בתורה לשמה, ותתאבק בעפר רגליהם ותשתה בצמא את מימיהם, ותטה אזנה אל דברי תורתם, ועל-ידי-זה נכון יהיה לבך ובטוח שתנצל מכל רע, ותזכה לעבר את זה העולם בשלום, כי אם לא תחפץ לצית למה שאני מיעץ לך, תדע שה"ים הסוער" הזה של העולם הזה המלא כפירות ואפיקורסות, חרופין וגדופין נגדו יתברך, ומלא שחץ, ערם, תעוב וזהום של נאוף, ישטף אותך, ויכניס אותך אל כף הקלע, שלא תוכל לצאת משם, רחמנא לישזבן, כי אי אפשר בשום פנים ואפן להנצל בדור הזה מה"ים הסוער" של כפירות ואפיקורסות ונאוף, כי אם כשמתחברים אל יראים ושלמים, צדיקים אמתיים ותלמידי חכמים הלומדים תורה לשמה, אך עליך לדעת כי היצר הרע מצא לעצמו עצה על-ידי קלפה של ליצנות, ומתלווצץ מיראים אמתיים, מאנשים כשרים הדבוקים בו יתברך, מצדיקים אמתיים

ומתלמידי חכמים הלומדים תורה לשמה, ופוער את פיו הטמא נגדם, ועל-ידי-זה נתקרר האדם מלהתקרב אליהם.

על-כן ראה, אהובי, בני היקר, אם אתה רוצה להנצל מה"ים הסוער" הזה של נאוף, כפירות ואפיקורסות, ראה לברח מכל מיני חברים רעים המלאים ליצנות, ותדע שזו סכנה גדולה לעמד על ידם, כי הם בעצמם מלאים כפירות ואפיקורסות, ומלאים נאוף וזהמה, כי לא יתלוצץ אדם מאנשים כשרים ויראים אמתיים, מצדיקים הדבוקים בו יתברך ומתלמידי חכמים הלומדים תורה לשמה, אלא אם-כן נכנסה בו כפירות ואפיקורסות, וארס הנאוף אוכל בו; על-כן ראה, אהובי, בני היקר, לברח מכל אלו הליצנים, ואל יהיה לך שום עסק עמם, כי סכנה גדולה לעמד על ידם, כי אור פיהם הטמא שוטף את האדם ב"ים הסוער" הזה; אשרי מי שפותח עיניו ורואה מה קורה בזה העולם שהוא "ים סוער" של כפירות ואפיקורסות, נאוף, שקוץ, תעוב וערם, ובורח מכל מיני ליצים המתלוצצים מיראים אמתיים, מצדיקים הדבוקים

בו יתברך ומתלמידי חכמים העוסקים בתורה לשמה, וצריך שתדע שהיצר הרע מתלבש במצוות, כאלו מצוה לדבר על יראים וכשרים, וכאלו מצוה לדבר על צדיקים אמתיים, וכאלו מצוה לדבר על תלמידי חכמים הממיתים עצמם יומם ולילה באהלה של תורה, וזוהי מצות היצר הרע שמתלבש עצמו במצוות (עיין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן א); ועל-כן, אהובי, בני היקר, ראה מה לפניך, ותכף-ומיד כשתשמע לדבר על יראים אמתיים ועל צדיקים הדבוקים בו יתברך ועל תלמידי חכמים הממיתים את עצמם יומם ולילה בתורה הקדושה, תברח מהם כמו שבורחים מאש שורפת, כי בודאי תפל ברשתם הטמאה, חס ושלום, וזה עקר הפתח להזמין בעצמו את היצר הרע של כפירות, אפיקורסות ונאוף, על-ידי שמתלווצצים מתלמידי חכמים אמתיים הממיתים את עצמם באהלה של תורה ומיראים אמתיים הדבוקים בו יתברך.

ג.

אהובי, בני היקר, ראה לחזק את עצמך בכל

מֵה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, וְתָמִיד תִּזְכֹּר אֲשֶׁר הָעוֹלָם הַזֶּה
 הוּא כִּי"ם הַסּוּעַר", וְאִם לֹא מִתְחַזְּקִים, אֲזִי
 נִשְׁטָפִים בְּתוֹךְ מֵימֵי הַיָּם הַסּוּעַר", וְעַקֵּר
 הַהִתְחַזְּקוֹת הַיָּא לְחַזֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּמֵה שְׂזֻכָּה
 לְהִבְרָא מִזֶּרַע יִשְׂרָאֵל, וְלֹא עֲשֵׂנִי גוֹי, אֲשֶׁר
 הַהִתְחַזְּקוֹת הַזֶּה עוֹלָה עַל כָּל הַהִתְחַזְּקוֹת, כִּי בְּדֶרֶךְ
 כָּלֵל בְּכָל דְּבָר יָכוֹל הַיֵּצֵר הָרַע לְמַצֵּא פְּגָמִים, כְּאֵלוֹ
 הַלְמוּד תּוֹרָה שְׁלוֹ אֵינוֹ כְּמוֹ שְׂצָרִיךְ וְהַתְּפִלָּה שְׁלוֹ
 אֵינָה כְּמוֹ שְׂצָרִיךְ, וְקִיּוֹם הַמְצוּוֹת שְׁלוֹ אֵינוֹ כְּמוֹ
 שְׂצָרִיךְ, לֹא-כֵן כְּשֶׁאָדָם זוֹכֵה לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמוֹ
 שְׁלֹא עֲשֵׂנִי גוֹי, זֶה אִי אֶפְשָׁר בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן
 לַיֵּצֵר לְבַטְלוֹ וּלְשַׁבְּרוֹ — שְׁסוּף כָּל סוּף זְכִיתִי
 לְהִבְרָא מִזֶּרַע יִשְׂרָאֵל, וְהַהִתְחַזְּקוֹת הַזֶּה עוֹלָה עַל כָּל
 הַהִתְחַזְּקוֹת, וְעַל-כֵּן אִם אַתָּה רוֹצֵה אֲהוּבִי, בְּנֵי
 הַיָּקָר, לְהַנְצִיל מִשְׁטָף מִיָּם רַבִּים הַשּׁוֹטְפִים בִּי"ם
 הַסּוּעַר" הַזֶּה, רְאֵה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ מְאֹד מְאֹד עִם
 נְקֻדַּת יְהוּדִית, וְתִהְיֶה מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחַ עַל כָּל פֶּרֶט
 וּפְרֵט שְׂאֵתָה זוֹכֵה לְחֻטָּף, וְאִף שְׂבִינְךָ וּבִינְךָ
 עוֹבְרִים עָלֶיךָ כָּל מֵינֵי קִטְנוֹת וְחִלְשׁוֹת הַדַּעַת
 וִירִידוֹת, וְאַתָּה נִכְשָׁל בְּכָל מֵינֵי עֲבֵרוֹת שְׂבַעֲוֹלָם,
 וְנִדְמָה לְךָ כְּאֵלוֹ אֲבָד מְנוּס וְתִקְוָה מִמֶּךָ, וְכֵאלוֹ

אתה אבוד כבר לגמרי מרב החטאים והעוונות
 והפשעים שאתה עובר, עם כל זאת אם תחיה את
 עצמך עם כל נקדה ונקדה שיש בך עם קדשת
 יהדותך, תזכה לעבר את ה"ים הסוער", ותראה
 אותות ומופתים, נסים ונפלאות שיעשה עמך
 הקדוש-ברוך-הוא.

העקר ראה רק לחזק את עצמך עם נקדת
 היהדות שלא עשני גוי, וההתחזקות הזו היא מאד
 מאד חשובה למעלה בכל העולמות כלם, כי על
 כל דבר יכול היצר הרע והמקטרג לקטרג על
 האדם שיש בו פגמים רבים, אבל על נקדת יהדותו
 נקדת ישראל — לי ראש, על זה אי אפשר בשום
 פנים לקטרג, כי זה בא ממנו יתברך בעצמו,
 ישראל עלו במחשבה תחלה (בראשית רבה א, ה),
 ועל-כן עם ההתחזקות הזו תזכה לעבר על שטף
 מים רבים הזדונים וה"ים הסוער" שהוא העולם
 הזה, ותזכה להפך את כל הירידות והנפילות
 לעליות גדולות, אם לא תיאש עצמך בשום פנים
 ואפן שבעולם; וצריך שתדע, אהובי, בני היקר, כי
 זה עקר נסיונך, וכל מה שעובר עליך — שאתה

מִנַּח בַּמָּקוֹם הַמְּלַכְלֵךְ וְהַמְּזוּהָם בְּיוֹתֵר, וְנִכְשַׁלְתָּ כָּבֵד
 בְּמָה שֶׁנִּכְשַׁלְתָּ וְנִתְלַכְלַכְתָּ בְּמָה שֶׁנִּתְלַכְלַכְתָּ וְכוּ',
 עִם כָּל זֹאת אַתָּה מַחְזִיק מֵעֵמֶד וּמַחֲיָה וּמַחֲזִיק אֶת
 עֵצְמֶךָ עִם נִקְדַּת יְהוּדוּתְךָ שֶׁלֹּא עֲשִׂי גוֹי, עָלֶיךָ
 לְדַעַת, כִּי זֶה עָקֵר שֶׁעֲשׂוּעֶךָ בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וְעַל-כֵּן
 רְאֵה לְהִיּוֹת חֲזָק בְּזֶה מְאֹד מְאֹד לְחֲזֹק אֶת עֵצְמֶךָ
 עִם נִקְדַּת יְהוּדוּתְךָ, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּזְכֶּה לְעֵבֵר עַל
 ה"יָם הַסּוּעֵר" הַזֶּה, וְאַף אֶחָד בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל
 לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, וְתִזְכֶּה לְהִתְעַלּוֹת בְּתַכְלִית הָעֲלִיָּה, אִם
 תִּהְיֶה עֲקָשָׁן גָּדוֹל מְאֹד מְאֹד לֹא לְהִסְתַּכֵּל עַל הָעֵבֵר
 שְׁלֶךְ, רַק לְהִתְקַדֵּם בְּכָל פֶּעַם יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְיִזְכֹּר
 דְּבָרִים אֵלֶּה, כִּי תִצְטָרֵךְ אוֹתָם לְיָמִים הַבָּאִים.

ד.

צָרִיךְ שֶׁתִּדַּע, אֱהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר, כִּי הַיָּצָר הָרַע
 אוֹרֵב מְאֹד מְאֹד עַל בְּנֵי הַנְּעוּרִים בְּדוֹר הַזֶּה, כִּי
 הַהֶפְקְרוֹת, הַפְּרִיצוֹת וְהַתְּאֻוֹת עוֹשׂוֹת פְּרָצוֹת
 בְּנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וּמִי שֶׁנִּמְשָׁךְ אַחֲרֵיהֶם, אֲזִי הוּא
 אֲבוּד לְגַמְרִי, רַחֲמָנָא לִישְׁזַבֵּן, כִּי תֵאֻוֹת נֶאֱוָף
 בּוֹעֶרֶת בְּבְנֵי הַנְּעוּרִים מְאֹד מְאֹד, וְאִם לֹא יִתְחַבְּרוּ

אֵל יִרְאִים וְצַדִּיקִים אֲמַתִּיִּים, עַל-יַדֵּי-זֶה הֵם יְכוּלִים
 לְהַסְתִּיף בִּ"יָם הַסּוֹעֵר" שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה, כִּי עֲכָשׁוּ
 בְּשִׁבִיל הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיוֹן כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ מִלֵּא רַע
 שֶׁל כְּפִירוֹת וְאִפִּיקוֹרְסוֹת, וּמַדְבָּרִים פְּתוּחַ נִגְדוּ
 יַתְבַּרְךָ, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וְכֵן הִתִּירוּ עֲרִיּוֹת, רַחֲמָנָא
 לְצִלָּן, וּבְרִישׁ גְּלִי יְכוּלִים לְקַנּוֹת אֶת כָּל מִינֵי עָרִם,
 שְׁקוּץ, תְּעוּב וְזֵהוּם, וְעַל-יַדֵּי-זֶה בְּנֵי הַנְּעוּרִים
 נוֹפְלִים בְּעַמְקָא דִּתְהוּמָא רַבָּא, וְהֵם מִנְחִים בְּסַכְנָה
 גְּדוּלָה בְּכָל יוֹם, בְּכָל שָׁעָה וּבְכָל רִגַע, וְעַקֵּר
 הַהֲצִלָּה לְהַנְצִל מִכָּל זֶה הוּא רַק לְבָרַח אֶל יִרְאִים
 וְצַדִּיקִים אֲמַתִּיִּים, וְלִהְתַּחַבֵּר עִמָּהֶם, וּלְבַקֵּשׁ מֵהֶם
 עֲצָה עַל נַפְשָׁם, כִּי רַק עַל יָדָם יְכוּלִים לְזַכּוֹת לְתַקוּן
 אֲמַתִּי וְנִצְחִי, וְהַיִּצֵּר הָרַע יוֹדֵעַ זֹאת, וְעַל-כֵּן
 מִתְלַבֵּשׁ עֲצָמוֹ בְּמַצּוּוֹת, כְּאִלּוּ מִתֵּר לְדַבֵּר עַל יִרְאִים
 וְצַדִּיקִים אֲמַתִּיִּים, וְהַכֹּל כְּדֵי שֶׁלֹּא יִתְקַרְבוּ אֲלֵיהֶם
 וְלֹא יִסְתַּוְּבּוּ בִּינֵיהֶם.

וְלָכֵן רְאֵה, אֲהוּבִי, בְּנֵי, מֵה לְפָנֶיךָ, כָּבֵר נִפְלֵת
 בְּעַמְקַי הָרַע וְהַחֲשָׁךְ, וְנִכְשַׁלְתָּ בְּכָל מִינֵי חֲטָאִים
 וְעוֹנוֹנוֹת, עַד שֶׁבֵּאתָ לְיַדֵּי עֲרִיּוֹת וְהוֹצֵאתָ זֶרַע
 לְבִטְלָה, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וְעֲכָשׁוּ כְּשִׁנְתְּעוֹרֵר לְבָרְךָ

לשוב בתשובה אמתית, ונכנסה בך התעוררות
 ותשוקה עצומה להתחבר אל יראים וצדיקים
 אמתיים, כדי שהם יעסקו בתקונך, ויקא עכשו
 מתלבש היצר הרע באנשים פגומים כמוך,
 ונהכרח לה לשמע כל מיני לשון-הרע, וכילות
 וליצנות על הצדיקים, ועל-ידי-זה אתה מתרחק
 מהם; עמד וראה והשתומם, אהובי, בני היקר, לא
 די שנפלת כבר בעמק הרע והחשך, והקלפות
 מסבבות אותך מאד מאד, וספק ספקא אם פעם
 תזכה לצאת מהבוץ והלכלוך שנפלת אליהם מרב
 חטאת נעורים — פגם הברית, הוצאת זרע
 לבטלה, עוד זאת רשעות היצר כל-כך חזקה,
 שמנתק אותך מחבורת היראים והצדיקים
 האמתיים היכולים לתקן אותך, אפלו שכבר עברת
 מה שעברת, ואפלו שאתה מנח בשאול תחתית
 ומתחתיו ונה"ים הסוער" של העולם הזה סחף
 אותך; ועל-כן ראה מה לפניה, אהובי, בני היקר,
 ותקח את עצמך בידיך, ועל אף שמרים לה החיים
 מאד מאד, פי פרקת על, רחמנא לישזבן, אם אתה
 רוצה לרחם על עצמך, ראה תכף-ומיד לשוב אל
 יראים וצדיקים אמתיים, ותעשה את עצמך

כַּאֲסֻקָּה הַנְּדֻרָסָת, וְתִשְׁמַע בְּקוֹלָם, וְהֵם בְּיַדֵּי
 יוֹלֵיכוֹךָ בְּדֶרֶךְ הַנְּכוֹנָה, וְתִזְכֶּה לָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה
 שְׁלֵמָה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, הֵן אִמֶּת, אֱהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר, אֲנִי
 יוֹדֵעַ שֶׁכָּבֵר הוֹצֵאתָ זֶרַע לְבִטְלָה וְחֻטְאָתָ בְּשֵׁאֵר
 הָעֲרִיּוֹת, וְגַם בְּאֲכִילַת טְרֵפוֹת וְנִבְלוֹת וְחִלּוּל שַׁבָּת,
 רַחֲמָנָא לְצֻלָּן, עִם כָּל זֹאת כָּבֵר גָּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל,
 אֲשֶׁר אֵין שׁוּם יְאוּשׁ בְּעוֹלָם כָּלֵל, וְאֶפְלוּ שֶׁהָאָדָם
 מִנְּחָ בְּשֵׁאוֹל תַּחֲתִית וּמִתַּחֲתָיו, יָכוֹל לָשׁוּב
 בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה עַל-יַדֵּי גְדֹל כַּח הַצְּדִיק הָאִמֶּת
 וְתַלְמִידָיו הָאִמֶּתִיִּים הַיְכוֹלִים לְהוֹרִיד אֶת עֲצָמָם אֶל
 הַכִּי יְרוּדִים וְהַכִּי מְגֻנִים בְּעוֹלָם; וְלִכֵּן עֲשֵׂה זֹאת,
 אִפּוֹא, בְּנֵי, וְתִקַּח אֶת עֲצָמְךָ בְּיַדֶּיךָ, וְתַעֲזֹב כָּבֵר אֶת
 כָּל הַשְּׁטִיּוֹת שְׁלֶךְ, וּבְרַח לָךְ אֶל יְרֵאִים וְצְדִיקִים
 אִמֶּתִיִּים, וְתִתְחַבֵּר עִמָּהֶם, הֲלֹא כָּבֵר טָעַמְתָּ טַעְמֵי
 חֻטְאִים וְעוֹנוֹת, אֲשֶׁר בְּאִמֶּת הֵם מְרִים כְּלַעֲנָה, וְאִף
 שְׂבִיעַת שְׂעֵבְרָתָ עֲבֵרוֹת חֲמוּרוֹת, נִדְמָה הָיָה לָךְ
 כְּתַעֲנוּג הַכִּי גְדוֹל, עִם כָּל זֹאת אַחֲר־כֵּן אַתָּה רוֹאֶה
 שֶׁהַכֵּל הַבָּל וְרַעוּת רוּחַ, וְסִתָּם בְּטִלְתָּ אֶת הַזְּמַן
 הַיָּקָר לְהַבֵּל וְלָרִיק, וְעוֹד עֲשִׂיתָ כְּתָמִים עַל נִשְׁמָתְךָ,
 וְזֶה אֲשֶׁר מְמַרֵּר אוֹתְךָ עֲכָשׁוּ מְאֹד מְאֹד, וְאֵינְךָ יוֹדֵעַ
 אֵיךְ לְצֵאת מֵהַפֶּח הַיְקוּשׁ הַזֶּה, וְעַל-כֵּן עָקֵר הָעֲצָה

לְהַנְצִיל הוּא רַק לְהִתְחַבֵּר אֶל יִרְאִים וְצַדִּיקִים
 אֲמִתִּיִּים, וְלִהְיוֹת בְּחִבְרָתָם, וְתִשָּׁב וְתִשָּׁתֵּה בַצְמָא
 אֶת דְּבַרֵיהֶם, וְאִזּוּ נִכּוֹן לְבָבָהּ יִהְיֶה וּבָטוּחַ, שְׁתִּזְכֶּה
 לְחֹזֶר אֶל שְׂרָשֶׁף וְתִתְקַן הַכֹּל, כִּי עַל-יְדֵי
 שְׁמֵת־חֲבָרִים אֶל יִרְאִים וְצַדִּיקִים אֲמִתִּיִּים, הַקְדוּשָׁה
 בְּרוּךְ-הוּא מוֹחֵל לְאָדָם עַל כָּל הַחַטָּאִים, הָעוֹנוֹת
 וְהַפְשָׁעִים, כִּי בְזָכוֹת אֱלוֹ הַיִּרְאִים הָאֲמִתִּיִּים
 הַדְּבָקִים תָּמִיד בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּבְזָכוֹת הַצַּדִּיקִים
 הָאֲמִתִּיִּים, אֲשֶׁר אֵינָם מְסִיחִים דַּעְתָּם מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ,
 וְתָמִיד מִחֲשַׁבְתָּם דְּבוּקָה בְּחֵי הַחַיִּים בּוֹ יִתְבָּרֵךְ
 וּמִמְשִׁיכִים אֶת אֹרֹךְ הַגְּנוּז בְּזֶה הָעוֹלָם, בְּזָכוֹתָם
 יְכוּל אֶפְלוֹ הַגְּרוּעַ וְהַרְוּד בְּיוֹתֵר לְחֹזֶר בְּתִשְׁבּוּבָה
 אֲמִתִּית; אֲשֶׁרֵי מִי שְׁמֵת־חֲבֵר עֲצָמוֹ אֶל יִרְאִים
 אֲמִתִּיִּים וְצַדִּיקֵי אֱמֶת, שְׂאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

ה.

אֶהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר, רְאֵה לְהַכְנִיֵס אֶת עֲצָמָךְ
 בְּאֶמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאִף שְׁמֵרֵב קְלָקוּל
 מִעֲשִׂיךָ קָשָׁה וְכָבֵד לָךְ מְאֹד מְאֹד לְהַגִּיעַ אֶל אֶמוּנָה,
 כִּי מִי שֶׁקְלָקַל בְּבְרִיתוֹ וְנִמְשָׁךְ אַחֵר יִצְרוּ הָרַע

הבוער בו, ונפל ב"ים הסוער" של העולם הזה, קשה וכבד לו להגיע אל אמונה אמיתית, כי הפשע של האדם מכניס כפירה לאדם (ספר המדות, אות אמונה, סימן כב), עם כל זאת עדין יש לכל בר ישראל בחירה ונסיון לזכות להגיע אל אמונה אמיתית, לידע בידיעה ברורה ומזככת אשר אין בלעדיו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, כי באמת מי שרק זוכה להתבונן כרגע, יראה, יבין וישפיל אשר כל הבריאה אי אפשר לה להתקיים כרגע בלי השגחתו הפרטי פרטית, כי הוא יתברך מחיה, מהיה ומקים את כל הבריאה כלה ודומם, צומח, חי, מדבר, הם עצם עצמיות חיות אלקותו יתברך, כי בכל תנועה ותנועה שם אלופו של עולם, והוא יתברך מסתתר בכל פרט מפרטי הבריאה — דומם, צומח, חי, מדבר, ואי אפשר אחרת, כי אין קיום לשום דבר בלתי השגחתו הפרטי פרטית, ועל-כן אם תחזק את עצמך באמונה הברורה והמזככת הזו, אז כח האמונה בעצמו יוציא אותך מהבוץ והלכלוך וההזמה שנפלת אליו, כי אמונה תמליץ טוב בעדך לפני הקדוש-ברוך-הוא, שימחל לך, כי אצלו יתברך

מאד מאד חביבה האמונה הקדושה, וכשבר ישראל מתזק את עצמו באמונה פשוטה בו יתברך, אז אינו זז משם עד שמוחלים לו על כל עוונותיו; על-כן ראה, אהובי, בני היקר, לחזק את עצמך מאד מאד באמונה פשוטה, ותדע שאין בלעדיו יתברך כלל, ותציר לעצמך אשר כל העולם כלו הוא אור אין סוף ברוך הוא, ואתה עומד בתוך האור הזה, ועל-ידי-זה תזכה סוף כל סוף לצאת מה"ים הסוער" שנפלת אליו, ותזכה לשוב בתשובה אמיתית לפניו יתברך, כי כדאית האמונה שתגן בערך, ואל יהיה נקל בעיניך דברים אלו, כי רב אלו בני הנעורים שאבדו את עולמם כרגע וברחו מדתם, היה רק על-ידי שנתקררה אצלם האמונה הקדושה, שבא בדרך כלל כשמתחברים עם חברים רעים וקלים, ריקים ופוחזים, אשר הם מסיתים ומדיחים את חבריהם לפרק על לגמרי — לחתך את הפאות ולהוריד את הכפה, ולעשות כל מה שהיצר מסית ומדיח, רחמנא לישזבן, וכך לאט לאט מתקררת האמונה הקדושה, עד שמוצאים את עצמם בבוץ אחד גדול, וקשה וכבד לחזור אחר-כך בתשובה שלמה אליו יתברך, כי נסתמו ממנו כל

הפִּתְחִים, אַךְ בְּזֶה שְׁאֵדָם חוֹזֵר אֶל הָאֲמוּנָה
הַפְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְיוֹדֵעַ אֲשֶׁר הַכֹּל לְכֹל אֱלֻקוֹת
גָּמוּר הוּא, אֲזוֹ לֹא שֵׁיךְ לֹמֵר שֶׁהוּא רַחוּק מִמָּנוּ
יִתְבָּרֵךְ, כִּי "אִם אֶסֶק שָׁמַיִם שָׁם אַתָּה, וְאַצִּיעָה
שְׂאוֹל הַנֶּנֶךְ" (תְּהִלִּים קל"ט, ז), אֵיפֹה שְׂאֲנִי רַק אֵלַי
בְּזֶה הָעוֹלָם, אֲנִי צָרִיךְ לְדַעַת שְׁשֵׁם נִמְצָא הַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, וּבִידְעוֹת אֵלֹהֵי תִזְכֶּה, אֲהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר,
לְשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְתַחֲזֹר אֶל הַשְּׂרָשִׁים, אַךְ
הָעֵקֶר לְהִנָּצֵל מֵהַ"יָּם הַסּוֹעֵר" הִזֵּה תְלוּי רַק אִם
תִּתְחַבֵּר אֶל יִרְאִים וּשְׁלֵמִים אֲמִתִּיִּם וְצַדִּיקֵי אֱמֶת
הַדְּבוּקִים בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, שְׁעַל יָדָם גַּם אַתָּה תִזְכֶּה לְשׁוּב
בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה; וְעַל-כֵּן רְאֵה, אֲהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר,
לְבָרַח מֵאֵלֵי הַחֲבֵרִים הַרְעִים שֶׁמְשַׁכּוּ אוֹתְךָ אֶל
הַשְּׂאוֹל תַּחְתִּית וּמִתְחַתּוֹ, אֶל הַ"יָּם הַסּוֹעֵר"
שֶׁבְּעוֹלָם הַזֶּה, אֲשֶׁר הֵם מִתְלוֹצְצִים מֵהִירְאִים
הָאֲמִתִּיִּים וְהַצַּדִּיקִים הַשְּׁלֵמִים, וְתִבְרַח מֵהֵם כְּמוֹ
שְׁבוּרָחִים מֵאֵשׁ שׁוֹרְפֶת, אֲזוֹ נִכּוֹן לְבָדָּה יִהְיֶה וּבְטוֹחַ,
שְׁעַל-יָדֵי הַצַּדִּיקִים הִירְאִים הָאֲמִתִּיִּים, תִזְכֶּה לְחֹזֵר
בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ.

.ו

ראה, אהובי, בני היקר, להרגיל את עצמך
 לדבר אליו יתברך כאשר ידבר איש אל רעהו והבין
 אל אביו, ואף שבתחלה ידמה לה כאלו אתה מדבר
 אל הקיר, ואין מי ששומע אותך, כל זה בא מחמת
 הליצנות של היצר שהכניס בך נגדו יתברך, עד
 שנעלם ונסתר ונחשך ממך אורו יתברך, וקשה
 וכבד לה להבין דבר כזה שהקדוש-ברוך-הוא מלא
 כל הארץ כבודו ושומע תפלת כל פה, ושוקד על
 דלתות פה כל אדם, כי אם היית יודע דבר זה, אז
 היית מתחזק בתקף התרחקותך וירידתך, והיית
 מרבה לדבר אליו יתברך, והיית מתחנן לפניו
 יתברך וצועק ומבקש על נפשך, שיחוס וירחם
 עליך ויוציאך מהבור העמק שנפלת בו, ותזכה
 לצאת מה"ים הסוער" שנסתפת אליו, כי באמת
 אין לה עוד דבר שמציל את האדם מה"ים הסוער"
 של העולם הזה כמו תפלה, כי המרגיל את עצמו
 לדבר ולהתפלל אליו יתברך, על-ידי-זה אף פעם
 לא יכול ה"ים הסוער" לסחף אותו אל נקבא
 דתהומא רבא, כי בכל מקום שרק יבוא, יצעק

וַיִּתְחַנֵּן וַיִּבְקֹשׁ עַל נַפְשׁוֹ לִפְנֵי יִתְבַרֵּךְ, שְׂיַחֲוִים
וַיִּרְחַם עָלָיו, וַיִּצִילֵהוּ מִכָּל צָרָה וַצֹּקָה וּמִכָּל נֶגַע
וּמַחֲלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהִצְלִיחַהּ בְּכָל מַעֲשָׂיו, כִּי
הַתְּפִלָּה שֶׁהָאָדָם מִתְפַּלֵּל אֵלָיו יִתְבַרֵּךְ הִיא כְּלִי
לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ אוֹרוֹ יִתְבַרֵּךְ, וְעַל-כֵּן כָּל
הַצְּדִיקִים הַגְּדוֹלִים בְּמַעֲלָה נִוְרָאָה וְנִפְלְאָה מְאֹד,
וְכָל הַיְרָאִים הָאֲמִתִּיִּים שֶׁזָּכּוּ לְהִגִּיעַ לְמָה שֶׁהִגִּיעוּ,
כָּל אֶחָד וְאֶחָד כְּפִי יִגִּיעָתוֹ וְטִרְחָתוֹ בְּעִבּוּדָתוֹ
יִתְבַרֵּךְ, וְזָכוּ לְהִיּוֹת דְּבוּקִים בְּחֵי הַחַיִּים בּוֹ יִתְבַרֵּךְ,
וּלְיַחַד יַחּוּדִים נִוְרָאִים וְנִפְלְאִים, וְלְהַכְנִס לִפְנֵי
וּלְפָנָיִם בְּכָל הָעוֹלָמוֹת הָעֲלִיוֹנִים, לֹא זָכוּ לְזֶה, כִּי
אִם עַל-יְדֵי רַבּוּי תְּפִלָּה וּבִקְשָׁה, שֶׁהִרְגִּילוּ אֶת
עֲצָמָם מִיָּמֵי נְעוּרֵיהֶם לְדַבֵּר וּלְשַׁיַח וּלְסַפֵּר לִפְנֵי
יִתְבַרֵּךְ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבָם וְכָל אֲשֶׁר הֵעִיק לָהֶם,
וּדְיָקָא עַל-יְדֵי שֶׁשָּׁקְדוּ יָמִים וְשָׁנִים בַּתְּפִלָּה
וְהַתְּבוּדָּדוֹת, עַל-יְדֵי-זֶה זָכוּ לְנִתֵּק אֶת עֲצָמָם מִ"הֵיִם
הַסּוֹעֵר" שֶׁל הַבְּלִי הָעוֹלָם הַזֶּה, וְזָכוּ לְהִגִּיעַ
לְמַדְרַגָּתָם.

וְלָכֵן גַּם אַתָּה, אֶהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר, אַף שְׂאִתָּה
רְחוּק עֲכָשׁוּ מֵהֶם אֲלָפִים וּרְבֻבוֹת מְדַרְגוֹת, כִּי סוּף

כָּל סוּף רַק אַתָּה בְּעֶצְמְךָ יוֹדֵעַ לְאִיזָה בּוֹץ וְלִכְלוּף
 וְזֶהְמָה נִפְלְתָ, כִּי אַתָּה מְלֵא צוּאָה וְזֶהְמָה שֶׁל נְאוּף,
 שְׁקוּץ, תְּעוּב וְעֵרֶם, וּכְבָר נִכְשָׁלְתָ, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן,
 בְּעֶרְיֹת, בְּפָגַם הַבְּרִית וְהוֹצָאת זָרַע לְבִטְלָה, חֲלוּל
 שֶׁבֶת וְאָכִילַת טְרֵפוֹת וְנִבְלוֹת, וְאַתָּה מְלֵא זֶהְמָה שֶׁל
 הַ"יָּם הַסּוֹעֵר" שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה, עִם כָּל זֹאת אָסוּר
 לָךְ לְהִתְיַאֵשׁ כָּלֵל, חֵס וְשָׁלוֹם, כִּי אֲצִלוּ יִתְבַרְךָ
 יִקְרָה כָּל נִשְׁמָה וְנִשְׁמָה, וּבְרָגַע שְׂאָדָם מְקַבֵּל עַל
 עֲצָמוֹ לָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְרוּצָה לְחֹזֵר בְּאַמֶּת
 אֵלָיו יִתְבַרְךָ, וּמְרַגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ גַּם-כֵּן לִילְךָ בַּדֶּרֶךְ
 הַפְּשׁוּט וְהַתָּם הַזֶּה — לְבֹא וּלְסַפֵּר לְפָנָיו יִתְבַרְךָ
 אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ, בּוֹ בְּרָגַע הוּא פּוֹרֵץ גְּדָרִים,
 כְּתָלִים וּמְחִיצוֹת, וּמִתְחִיל לְהֵאִיר עַל נַפְשׁוֹ אִיזוֹ
 בְּחִינָה שֶׁל אֹר, וְאַף שְׁמֵרֵב זֶהְמָה וְקִלְקוּל מְעֻשִׂי
 עֲדִין אֵינּוּ מְרַגֵּישׁ אֶת הַהֶאָרָה הַזֹּאת, עִם כָּל זֹאת
 עֲלִיף לְהֶאֱמִין, אֲשֶׁר בּוֹדָאֵי תַכְף-וּמְיָד כְּשֶׂאָדָם רַק
 פּוֹנֵה אֵלָיו יִתְבַרְךָ מֵעַמְקֵי הָרַע וְהַחֲשָׁךְ וְהַזֶּהְמָה,
 כְּבָר פּוֹרֵץ גְּדָר וְכַתֵּל וּמְחִיצָה, וּכְבָר מִתְחִילָה
 לְהֵאִיר עֲלָיו אִיזוֹ בְּחִינָה שֶׁל אֹר, בּוֹדָאֵי בְּאִפְן
 שֶׁתִּזְכֶּה לְהֶרְגִישׁ אֶת הָאֹר הַזֶּה, צָרִיךְ לְקַחַת זְמַן
 רַב מְאֹד, כִּי סוּף כָּל סוּף מְרַב עֲבִיּוֹת וְגִשְׁמִיּוֹת

הַזְהֵמָה שֶׁהַמְשַׁכֵּת עַל נִשְׁמָתָךְ, אַתָּה מְסַבֵּב עִם
מְחִיצוֹת וּגְדָרִים וּכְתָלִים כְּחוֹמַת בְּרוֹזֶל, וַיִּקַּח זְמַן
רַב עַד שֶׁתִּפְרֹץ אֶת הַכֹּל, שְׂאֵז תִּהְיֶה נֹעֶשֶׂה כְּלִי
לְהַמְשַׁכֵּת אֹר, זִיו וְחַיּוֹת הַבּוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ, אִךְ
לַעַת עַתָּה, אַתָּה צָרִיךְ לְהִתְחַזֵּק בְּכֹל מִיַּי
הִתְחַזְקִיּוֹת, לְאַט לְאַט לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר עִמוֹ
יִתְבָּרֵךְ, וְתִדַּע וְתִאֲמִין אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר, כָּל
תְּפִלָּה וּבִקְשָׁה וְכָל צְעָקָה וְצְעָקָה שְׂאֵתָה מִתְּפִלָּל
וּמִדְּבַר וְצוּעֵק אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, נִשְׁמָע וְנִתְקַבֵּל, וְסוּף
כָּל סוּף פּוֹרֵץ אֶת כָּל הַגְּדָרִים, הַמְּחִיצוֹת וְהַכְּתָלִים,
וְתִזְכֶּה לְצֵאת מִהָרַע וְהַחֲשֵׁךְ שְׁנֹלְכֶדֶת בָּהֶם,
וְתִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמְךָ עֲרֵבוֹת, נְעִימוֹת, יְדִידוֹת, זִיו
וְחַיּוֹת אֱלֹקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ; עַל-כֵּן רְאֵה, אֱהוּבִי,
בְּנֵי הַיָּקָר, לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמְךָ בְּעִבּוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֶּה
— לְדַבֵּר וּלְשִׁיחַ, לְבַקֵּשׁ וּלְהִתְחַנֵּן אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ,
וְתִהְיֶה רְגִיל בְּזֶה מְאֹד מְאֹד, וְתִלָּךְ לְמָקוֹם פְּנוּי
שְׂאִין שָׁם בְּנֵי-אָדָם, וְתִצְעַק בְּקוֹלֵי קוֹלוֹת אֵלָיו
יִתְבָּרֵךְ, שְׂיַחֲוֶס וַיִּרְחַם עָלֶיךָ לְצֵאת מִהָרַע וְהַחֲשֵׁךְ
וְהַזְהֵמָה שְׁנֹלְכֶדֶת בָּהֶם בִּ"יָּם הַסּוּעָר" שֶׁל הָעוֹלָם
הַזֶּה, בְּפָגְמֵי הַבְּרִית הוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה, וּשְׂאֵר
מִיַּי שְׂקוּץ, תַּעֲוֹב וְזָהוּם, וְעַל-יַדֵּי שֶׁתִּהְיֶה חֲזָק

וְאִמִּיץ בְּעִבּוּדָה הַקְדוּשָׁה הַזֹּאת — לְצַעֲקַת וּלְבִקְשׁוֹת
וּלְהִתְחַנֵּן עַל נַפְשִׁי, עַל-יְדֵי-יְהוָה תִּזְכֶּה סוּף כָּל סוּף
לְפָרֵץ אֶת כָּל הַמְּחִיצוֹת, וְיִתְגַּלֶּה עֲלֶיךָ מֶלֶךְ עֲלִיוֹן
בְּהָאָרֶץ וְזִיו נוֹרָא וְנִפְלְאָא מְאֹד, וּבְלָבָד אֶהוּבִי, בְּנֵי
הַיָּקָר, שְׁלֵא תִיָּאֵשׁ אֶת עֲצָמְךָ מִלְּהִתְנַהֵג בְּדֶרֶךְ הַתָּמָס
וְהַפְּשׁוּט הַזֶּה, אֲפֹלוּ שְׂיִקַּח יָמִים וְשָׁנִים, אֶתְּהָ אֶחָז
בְּדֶרֶכְךָ בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁטוֹת — לָבֵא בְּכָל פַּעַם
לְמָקוֹם סֵתֵר אֲשֶׁר אֵין שָׁם בְּנֵי-אָדָם, וּתְבַקֵּשׁ
וּתִתְחַנֵּן עַל נַפְשִׁי, וְאִז תִּרְאֶה סוּף כָּל סוּף אֶת גְּדֹל
הַיְשׁוּעוֹת וְהַנְּסִים הַנִּגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשָׁה-
בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתִּפְרֹץ אֶת כָּל הַמְּחִיצוֹת, הַגְּדָרִים
וְהַכְּתָלִים, וְיִתְגַּלֶּה אֵלֶיךָ מֶלֶךְ הַכְּבוֹד בְּעֲצָמוֹ.

ז.

אֶהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר! עֲלֶיךָ לְדַעַת, כִּי הָעוֹלָם הַזֶּה
הוּא "יָם סוּעֵר", וְאִם רַק נוֹפְלִים בְּ"יָם הַסּוּעֵר"
הַזֶּה, אֲזִי יְכוּלִים לְהֵאָבֵד לְגַמְרִי, כִּי דֶרֶךְ אָדָם
שְׁנוּפֵל בְּ"יָם סוּעֵר", שְׁנוֹטָבַע וְנִשְׁקַע עַד הַתְּהוֹם
וְנִעְלָם וְנִאָבֵד לְגַמְרִי, כִּי בְּמִשְׁךָ הַזִּמְן מִתְמַסְמֵס,
וְנִעֲשֶׂה מִמֶּנּוּ כָלוּם, כְּמוֹ-כֵן מִי שְׁנוֹכָשׁל בְּעִבְרוֹת

וּבַחֲטָאִים, בְּעוֹנוֹת וּפְשָׁעִים, שְׁמִסִּית וּמְדִיחַ אוֹתוֹ
 הַיֵּצֵר הָרַע עַל-יְדֵי חֲבָרְיוֹ הָרָעִים, עַל-יְדֵי-זֶה בְּמִשְׁךָ
 הַזִּמְן נִעְלָם לְגַמְרֵי בְּ"ים הַסּוֹעֵר" שֶׁל הַבְּלִי הָעוֹלָם
 הַזֶּה, עַד שֶׁהוּא בְּעֶצְמוֹ אֵינוֹ יוֹדֵעַ שֶׁהוּא רְחוּק מִמְּנוֹ
 יְתַבָּרֵךְ, כִּי כָּל-כֶּף נִכְנָסוּ בּוֹ הַקְּלָפוֹת וְהָרַע שֶׁל
 מַעֲשָׂיו הָרָעִים, עַד שֶׁשׁוֹכַח לְגַמְרֵי מִי הוּא וּמֵאֵין
 בָּא, וּמִכָּל שֶׁכֵּן כְּשֵׁיט לּוֹ גַם חֲבָרִים רָעִים בְּ"ים
 הַסּוֹעֵר" הַזֶּה, שֶׁהֵם הַמְּתַלֹּצְצִים מִכָּל דְּבַר הַשֵּׁיךְ
 לַיְהִדּוּת, וּמְדַבְּרִים נִגְדוֹ יְתַבָּרֵךְ בְּכַפִּירוֹת
 וְאֶפִּיקוֹרְסוֹת וּבְגִסוֹת רוּחַ מָאָד, וְכֵן מְתַלֹּצְצִים
 מֵהִירָאִים וְהַשְּׁלֵמִים וְהַצְּדִיקִים הָאֱמִתִּיִּם, עַל-יְדֵי
 שְׁמֵת־חֶבֶר עִם חֲבָרִים מְזֻהָמִים כָּאֵלוֹ, גַּם הוּא כְּבָר
 שׁוֹכַח מֵהַכֹּל, עַד שֶׁאֵינוֹ יוֹדֵעַ בֵּין יְמִינוֹ לְשִׁמְאֵלוֹ,
 וְנוֹטֵבַע בְּ"ים הַסּוֹעֵר" שֶׁל תְּאוֹת וְהַבְּלִי הָעוֹלָם
 הַזֶּה; וְעַל-כֵּן אֶהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר, רְאֵה לְהִתְיַשֵּׁב
 כְּרָגַע הֵיכָן אַתָּה בְּזֶה הָעוֹלָם, וּמָה עֲשִׂיתָ עַד עַכְשָׁו,
 וְאֵל מָה בָּאתָ עַל-יְדֵי הַחֲבָרִים הָרָעִים שְׁלָךְ, אֵינְךָ
 וּשְׁמַע בְּקוֹלִי וִיחִי אֱלֹקִים עִמָּךְ, רְאֵה לָשׁוּב מִדְּרָכֶיךָ
 הָרָעִים וּלְהִתְחַבֵּר אֶל יְרֵאִים וְצְדִיקִים וּשְׁלֵמִים
 אֱמִתִּיִּם, וְעַל יָדָם תִּזְכֶּה לְהִנָּצֵל מִהַ"ים הַסּוֹעֵר"
 שֶׁל הַבְּלִי הָעוֹלָם הַזֶּה, וְתִבְרַח מִכָּל הַמְּקוֹמוֹת

שְׁמֹדְבָרִים סָרָה עַל צְדִיקִים וִירָאִים אַמְתִּיִּים, כִּי
עָלִיף לְדַעַת, כִּי הַמָּקוֹם הַזֶּה הוּא מוֹשֵׁב לְצִים, וְהֵם
הֵם שְׁלִיחֵי הַסֵּמ"ךְ-מ"ם וְהַיֵּצֵר הָרַע הַהוֹרֵג אֶת
הָאָדָם בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יְחַד, וְאִם תְּצִיֵּת לִי,
אַהוּבִי, בְּנִי, בְּכֹל בְּקִשׁוֹתַי אֵלֶּה, שְׂאֲנִי מִבְּקִשׁ
וּמִתְחַנֵּן אֵלֶיךָ, אֲזוּ נִכּוֹן יִהְיֶה לְבָבְךָ לָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה
אַמְתִּית אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וַיִּקְבֹּל אוֹתְךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְתִזְכֶּה לְתַקֵּן הַכֹּל, וְתִחְזֹר אֶל
שְׂרָשֶׁף, הָעֵקֶר עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי אֶצְלוּ יִתְבָּרֵךְ מְאֹד
מְאֹד חֲשׁוּבָה תִּשׁוּבָה, וּמִי שְׂזוּכָה לָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה
אַמְתִּית, נִמְחָלִים כָּל עֲוֹנוֹתָיו, וְנִמְחָק כָּל הָעֶבֶר
שְׁלוֹ, עַד שְׂאִינוֹ נִכָּר אֶצְלוּ כָּלֵל, וּמְלֻבֵּד, אַהוּבִי, בְּנִי
הַיָּקָר, שְׂתַחֲזִיק מֵעַמֵּד אֶצֶל יְרָאִים וְשְׁלֵמִים וְצְדִיקִים
אַמְתִּיִּים, שְׂאֲזוּ בְּזִכּוֹתֵם וּבְכַחֵם תִּזְכֶּה גַם-כֵּן לָשׁוּב
בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְתִתְקַן אֶת כָּל הָעֶבֶר שְׁלֶךְ, וַיִּמְשֹׁךְ
עָלֶיךָ אֹר, זִיו, חַיּוֹת וְדַבְּקוֹת הַבוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ
תָּמִיד.

תם ונשלם, שבח לאל בורא עולם !

